

Ω

ώδι· ακριβώς, δεσ *όδι*.

ώλελε! επιφ. πόνου, αλλ. *όλιλε*· *ω λε λε λε μάνα μου* (Ν.Π.γ' τρ. 38.0), [δεσ *όλιλε*].

-ώτκουζ, -κ(η), -κου· -ώτικός, κατ. που δηλώνει προέλευση, π.χ. *πανηγυριώτκουζ*.

-ώτς, -ώτσα· κατ. επ. που δηλώνουν καταγωγή, π.χ. *Μουρμπικιώτς, Καλλιθιώτς*, δεσ και *-ιώτς, -ιώτσα*, [αρχ. κατ. -ώτης].

ωχ! επιφ. που εκφράζει πόνο, λύπη, αγανάκτηση αλλά και χαρά, *ωχ! τι καλά, θα ρτει πάππου μ', αλλ. ωχού! οχού! ουχού!* [από τον ήχο του αναστεναγμού].

ώχα-ράστους, -στ(η), -στου· μεγάλος, τεράστιος, υπερμεγέθης, *ώχα-ράστους λάκκουζ γίνκι μάνι-μάνι, ώχα-ράστ(η) τρύπα είνι, αχά! ώχα-ράστου γαδούρ(ι) κι μυαλό δεν έβανι*, **[από το σχήμα, αρχ. *ώχα* (παρακείμενος του οἶγνυμι = ανοίγω) + ῥᾱστος(υπερθετικός του ῥάδιος = εύκολος, έτοιμος), όταν εκφράζεται με τη λ. ο θαυμασμός για τις διαστάσεις ή για το μέγεθος].

ωχού! επιφ., *ωχ!* αμάν πια· *ωχού! δεν μπουρώ άλλου*, δεσ και *ουχού! οχού! ωχ!* [από τον ήχο του αναστεναγμού *ωχ!*].

ώχρα, η· κίτρινο ορυκτό, που το έβγαζαν στα Λουτρά της Νιγρίτας και το χρησιμοποιούσαν ως υδρόχρωμα, λειμωνίτης, [αρχ. *ώχρα*].

ωχωχόμ· επιφ. που εκφράζει χαρά, ευχαρίστηση, ικανοποίηση, *θα πιούμι κι τζόγκουν, ωχωχόμ πατέρα*, δεσ πρμ. φρ. 26.